

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964.

12 FEBRUARI 1964.

WETSONTWERP

betreffende het rust- en overlevingspensioen
van gewezen ambtenaren van de Dienst van
het Sequester.

VERSLAG

NAMENS

DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN ⁽¹⁾.
UITGEBRACHT DOOR DE HEER POSSON.

DAMES EN HEREN.

Onderhavig wetsontwerp strekt ertoe op het stuk van de rust- en overlevingspensioenen de toestand te regelen van de personeelsleden van de door de wet van 6 juli 1959 ontbonden Dienst van het Sequester, die in de Rijksbesturen werden opgenomen of die in een der organismen onderworpen aan de wet van 16 maart 1954 werden tewerkgesteld.

Met het oog hierop bepaalt het eerste artikel dat de diensten bewezen bij de Dienst van het Sequester dienen te worden gelijkgesteld met aanneembare diensten gepresteerd bij een Rijksbestuur.

De wettelijke regeling die hier wordt voorgestaan is niet nieuw.

Onder dat opzicht zal het ook geen moeilijkheden met zich brengen (art. 1).

Anders is het — wat artikel 2 betreft — waarbij de Staat in de rechten van de begunstigde treedt.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Merlot.

A. — Leden : de heren De Saeger, De Staercke, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisi, Saint-Remy, Scheyven, N... — Boeykens, Boutet, Cools, De Sweemer, Detiège, Gelders, Lamers, Merlot, Paque (Simon), Van Acker (F.). — De Clercq, De Winter.

B. — Plaatsvervangers : de heren *Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet, Posson, Van den Daele*. — *Bary, Grandjean, Sebrechts, Toubeau, Vercauteren*. — *Piron*.

Zie :

646 (1962-1963) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— N° 2 : Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964.

12 FÉVRIER 1964.

PROJET DE LOI

relatif aux pensions de retraite et de survie
d'anciens agents de l'Office des Séquestres.

RAPPORT

FAIT AU NOM

DE LA COMMISSION DES FINANCES ⁽¹⁾,
PAR M. POSSON.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi vise à régler, quant aux pensions de retraite et de survie, la situation des agents de l'Office des Séquestres, dissous par la loi du 6 juillet 1959, ces agents ayant, après cette dissolution, été intégrés dans les administrations de l'Etat ou versés dans un des organismes soumis à la loi du 16 mars 1954.

Dans cette perspective, l'article premier prévoit que les services rendus à l'Office des Séquestres doivent être assimilés aux services admissibles accomplis dans une administration de l'Etat.

Le régime légal préconisé ici n'est pas neuf.

A ce point de vue, il ne suscitera donc pas de difficultés (art. 1er).

Il en va autrement de l'article 2, par lequel l'Etat est subrogé dans les droits du bénéficiaire.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Merlot.

A. — Membres : MM. De Saeger, de Staercke, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisi, Saint-Remy, Scheyven, N... — Boeykens, Boutet, Cools, De Sweemer, Detiège, Gelders, Lamers, Merlot, Paque (Simon), Van Acker (F.). — De Clercq, De Winter.

B. — Suppléants : MM. *Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet, Posson, Van den Daele*. — *Bary, Grandjean, Sebrechts, Toubeau, Vercauteren*. — *Piron*.

Voir :

646 (1962-1963) :

— N° 1 : Projet de loi.

— N° 2 : Amendement.

Immers er zij op gewezen dat, buiten het pensioen voorzien door het stelsel der maatschappelijke zekerheid, de personeelsleden van de Dienst, in het raam van een groepsverzekering, bijkomende voordelen genieten.

Aan de Staat zullen dus de bijdragen die onder het stelsel van de pensioenen der maatschappelijke zekerheid werden gestort, moeten worden overgedragen.

Doch het ontwerp bepaalt ook dat de Staat de aanspraken van de personeelsleden op het buitenwettelijk pensioen zal overnemen.

Deze subrogatie wordt evenwel beperkt tot de voordelen die overeenstemmen met de bijdragen tot het extra-legaal stelsel waarvan de last door de Dienst van het Sequester wordt gedragen.

*
**

In verband hiermede werd een amendement ingediend. Om de redenen, die uitvoerig worden uiteengezet in het stuk n° 646/2, stelt de heer Parisi, auteur van dit amendement, voor dat de Staat zich niet in de plaats zou stellen van de betrokken ambtenaren wat hun rechten op het extra-legaal pensioen betreft doch dat de Staat zich zou tevreden stellen een bedrag terug te vorderen dat gelijk is aan de som welke hij normaal zou hebben ingehouden indien de betrokkenen werkelijk deel hadden uitgemaakt van het Rijkspersoneel sedert hun indiensttreding bij de Dienst van het Sequester.

Onder de argumenten waarop de auteur zich beroept tot staving van amendement zijn er een drietal die speciaal dienen te worden vermeld.

1° Volgens het koninklijk besluit van 29 maart 1962 kunnen de personeelsleden van de gewezen Dienst van het Sequester in vast verband benoemd worden in een aanvangsgraad van de categorie voor welke zij, rekening houdend met hun diploma of getuigschrift van gedane studiën, zich hadden kunnen aanbieden op het toegangsexamen voor het Rijkspersoneel.

Welnu, de Dienst van het Sequester heeft zijn personeel aangeworven zonder rekening te houden met de studies of het diploma van de kandidaten.

In feite zijn zeer weinig personeelsleden van de Dienst houder van het diploma van hun categorie of van hun graad. Dit heeft tot gevolg dat ongeveer 90 % onder hen verscheidene graden of zelfs één of meer categorieën lager zullen gedeclasseerd worden.

Artikel 16 van het koninklijk besluit verbetert nochtans, vanuit geldelijk standpunt, in zekere mate de door artikel 5 geschapen toestand.

Dit artikel luidt als volgt :

« Art. 16. — De wedde van de krachtens de artikelen 5 tot 7 benoemde personeelsleden mag niet minder bedragen dan de wedde die zij zouden genoten hebben, indien zij op 1 januari 1960 benoemd waren tot de in hiernavolgende tabel aangeduide graad, naast de functie die zij bij de Dienst van het Sequester op 31 december 1959 uitoefenden :

Op 31 december 1959 waargenomen functie.	Graad in overweging te nemen voor de vaststelling van de wedde.
Bundelhouter.	Surnumerair der Registratie en Domeinen.
Adjunct-bundelhouter. Onderbureauchef.	Onderbureauchef. Controleur bij de Dienst van het Sequester.
Controleur. Opsteller.	Opsteller. Speciaal klerk-technicus.
Stenodactylograaf-secretaris. Stenodactylograaf.	Stenodactylograaf. Dactylograaf.
Klerk en dactylograaf.	Expeditionair. »

En effet, il importe de se rappeler qu'en dehors de la pension prévue par le régime de la sécurité sociale, le personnel de l'Office bénéficie d'avantages complémentaires dans le cadre d'un contrat d'assurance de groupe.

Les cotisations versées au régime de pension de la sécurité sociale devront donc être cédées à l'Etat.

Mais le projet prévoit encore que les droits des agents à la pension extra-légale seront transférés à l'Etat.

Toutefois, cette subrogation se limite aux avantages correspondant aux cotisations au régime extra-légal dont la charge est supportée par l'Office des Séquestres.

*
**

C'est à ce sujet qu'il y eut dépôt d'un amendement. Pour les raisons exposées en détail dans le document n° 646/2, M. Parisi, auteur de cet amendement, propose que l'Etat ne se subroge pas dans les droits à la pension extra-légale des agents intéressés mais qu'il se contente de réclamer une somme égale à celle qu'il aurait normalement retenue si les intéressés avaient effectivement fait partie du personnel de l'Etat dès leur entrée à l'Office des Séquestres.

Trois des arguments invoqués à l'appui de son amendement méritent spécialement d'être retenus.

1° Suivant l'arrêté royal du 29 mars 1962, les membres du personnel de l'ancien Office des Séquestres pourront être nommés à titre définitif dans un grade de début de la catégorie pour laquelle ils auraient pu, compte tenu de leur diplôme ou certificat d'études, se présenter au concours d'admission d'agent de l'Etat.

Or, l'Office des Séquestres a recruté son personnel sans tenir compte des études effectuées ou diplômes obtenus par les candidats.

En réalité, bien peu d'employés de l'Office sont porteurs du diplôme de la catégorie de leur grade, ce qui fait que 90 % environ subiront un déclassement de plusieurs grades et même d'une ou de plusieurs catégories.

L'article 16 de l'arrêté royal apporte, cependant, une certaine amélioration du point de vue pécuniaire, à la situation créée par l'article 5.

Cet article est rédigé comme suit :

« Art. 16. — Le traitement des agents nommés en vertu des articles 5 à 7 ne peut être inférieur au traitement qu'ils auraient obtenu s'ils avaient été nommés le 1er janvier 1960 au grade indiqué, dans le tableau ci-après, en regard de la fonction qu'ils assumaient à l'Office des Séquestres le 31 décembre 1959 :

Grade des intéressés au 31 décembre 1959.	Grade pris en considération pour la fixation du traitement.
Attributaire de dossiers.	Surnuméraire (Enregistrement et Domaines).
Attributaire de dossiers adjoint. Sous-chef de bureau.	Sous-chef de bureau. Contrôleur au Service des Séquestres.
Contrôleur. Rédacteur.	Rédacteur. Commis spécial-technicien.
Stenodactylographe-secrétaire. Steno-dactylographe.	Steno-dactylographe. Dactylographe.
Commis et dactylographe.	Expeditionnaire. »

Men dient niettemin toe te geven — en dit is het eerste argument — dat dit stelsel voor de meeste betrokkenen een belangrijke vermindering van de wedde (en onrechtstreeks van het pensioen) ten opzichte van de huidige toestand zal met zich brengen; in ongeveer 90 % van de gevallen zullen zij het slachtoffer zijn van een vermindering van de maandwedde ten bedrage van 1 000 tot 5 000 frank.

2° Uit de tekst van artikel 13 van het koninklijk besluit van 29 maart 1962 blijkt dat de personeelsleden van de vroegere Dienst van het Sequester zullen worden beschouwd als tijdelijke leden van het Rijkspersoneel, vanaf de datum van hun indiensttreding bij de Dienst.

Nu is het zo, dat de tijdelijke leden van het Rijkspersoneel op een gegeven ogenblik de voordelen hebben genoten van het koninklijk besluit van 31 mei 1958, dat de wedde van degenen die op 1 juni 1958 gedurende tien jaar een hogere functie hadden uitgeoefend dan die verbonden aan de graad die zij op dat ogenblik hadden, bepaalt alsof zij op 1 juni 1958 zijn benoemd tot een graad overeenkomende met de laatste uitgeoefende functie.

Nochtans hebben de personeelsleden van de vroegere Dienst van het Sequester niet kunnen verkrijgen aanspraak te mogen maken op het bij het koninklijk besluit van 31 mei 1958 bepaalde stelsel.

3° Artikel 16 waarvan sprake is in het 1° kan op het eerste gezicht een redelijke oplossing blijken te zijn, aangezien het een vermindering van wedde met zich brengt voor alle personeelsleden die een hogere functie vervullen dan die van hun regularisatiegraad, zonder een onderscheid te maken tussen degenen die gedurende meer dan tien jaar een hogere functie hebben vervuld (op 1 juni 1958) en de overigen.

Maar reeds vóór de bekendmaking van het koninklijk besluit van 29 maart 1962 hadden belangrijke feiten de gegevens van het probleem betreffende het lot van het personeel van de gewezen Dienst van het Sequester geheel gewijzigd.

Immers, in andere departementen — Verkeerswezen, Volksgezondheid en Sociale Voorzorg — werden tal van leden van het personeel die uit parastatale instellingen kwamen, geregulariseerd in graden en met wedden en andere voordelen die zij in die instellingen genoten, zonder dat daarbij gewag werd gemaakt van diploma's of studiegetuigschriften; zij hebben dus niet het minste nadeel geleden van het feit dat zij door de Staat zijn overgenomen (koninklijk besluit van 14 april 1961, *Belgisch Staatsblad* van 13 mei 1961, voor de School voor Matrozen en Koks; koninklijk besluit van 6 juni 1961, *Belgisch Staatsblad* van 12 juni 1961, voor de Hoge Raad voor het Geneeskundig Toezicht; koninklijk besluit van 26 september 1962, *Belgisch Staatsblad* van 4 oktober 1962, voor het personeel van de Rijksdiensten voor gezinsvergoedingen).

Waarom worden dergelijke maatregelen niet genomen ten gunste van de gewezen Dienst van het Sequester? Aldus hadden die ambtenaren in hun huidige graad gehandhaafd kunnen worden.

**

Het door de heer Parisi voorgesteld amendement en de argumenten waarop deze zich beroept, lokten vanwege de Minister, adjunct voor Financiën, de volgende opmerkingen uit:

1. Men dient zich te herinneren dat de Dienst van het Sequester een door de wet, zonder medewerking van de privé-sector, opgericht organisme was; dat hij in zekere zin een uitvloeisel was van de Staat en dat de administratiekosten door de Schatkist gedragen werden (art. 21 van de besluitwet van 23 augustus 1944).

Néanmoins, et ce sera le premier argument, il faut admettre que ce régime entraîne, pour la plupart des intéressés, une importante réduction des appointements (et indirectement de la pension) par rapport à la situation actuelle; dans environ 90 % des cas, ils subiront une diminution de traitement mensuel variant entre 1 000 et 5 000 francs.

2° La lecture de l'article 13 de l'arrêté royal du 29 mars 1962 fait apparaître que les agents de l'ancien Office des Séquestres seront considérés comme agents temporaires de l'Etat depuis le jour de leur entrée en service à l'Office.

Il se fait que les agents temporaires de l'Etat ont bénéficié, à un moment donné, des dispositions de l'arrêté royal du 31 mai 1958 lequel fixe le traitement de ceux qui avaient au 1er juin 1958, exercé pendant une durée de dix années une fonction supérieure à celle de leur grade à cette date, comme s'ils avaient été nommés le 1er juin 1958 au grade correspondant à la fonction exercée en dernier lieu.

Or, les agents de l'ancien Office des Séquestres n'ont pu obtenir le régime de l'arrêté royal du 31 mai 1958.

3° L'article 16 dont il est question au 1° peut apparaître, à première vue, comme une solution raisonnable puisqu'il prévoit une réduction d'appointements pour tous les agents qui remplissent une fonction supérieure à celle de leur grade de régularisation, sans faire de distinction entre ceux qui ont exercé une fonction supérieure pendant plus de dix ans (au 1er juin 1958) et les autres.

Dès avant la publication de l'arrêté royal du 29 mars 1962, des faits importants avaient cependant modifié intégralement les données du problème relatif au sort du personnel de l'ancien Office des Séquestres.

En effet, dans d'autres départements — Communications, Santé publique et Prévoyance sociale — de nombreux agents venant d'organismes parastataux ont été régularisés dans les grades, traitements et autres avantages dont ils bénéficiaient dans ces organismes sans qu'il soit question de diplômes ou de certificats d'études; ils n'ont donc pas eu à subir le moindre préjudice du fait de leur reprise par l'Etat (arrêté royal du 14 avril 1961, *Moniteur belge* du 13 mai 1961, pour l'Ecole des Matelots et des Cuisiniers; arrêté royal du 6 juin 1961, *Moniteur belge* du 12 juin 1961, pour le Conseil Supérieur de l'Inspection médicale; arrêté royal du 26 septembre 1962, *Moniteur belge* du 4 octobre 1962, pour le personnel des offices nationaux d'allocations familiales).

Pourquoi de semblables dispositions n'ont-elles pas été prises en faveur du personnel de l'ancien Office des Séquestres? Ces agents auraient été de la sorte confirmés dans leur grade actuel.

**

L'amendement proposé par M. Parisi et les arguments invoqués par ce dernier, ont suscité les observations suivantes de la part du Ministre, adjoint aux Finances:

1. Il importe de se souvenir que l'Office des Séquestres était un organisme créé par la loi, sans participation du secteur privé, qu'il était en quelque sorte une émanation de l'Etat, et que les frais d'administration étaient supportés par le Trésor public (article 21 de l'arrêté-loi du 23 août 1944).

Aangezien de opdracht van de Dienst een liquidatie-opdracht was, was de duur van zijn bestaan noodzakelijk beperkt.

Aangezien de Dienst dan ook zijn tijdelijk personeel de vastheid van betrekking niet kon waarborgen, had hij een inspanning gedaan om, buiten de bijdragen van sociale zekerheid, een belangrijke bijdrage te storten met het oog op de vorming van een buitenwettelijk pensioen. Die bijdrage ten laste van de Schatkist bedroeg 13,25 % van de wedden.

Het onderhavige wetsontwerp verleent aan de ambtenaren kosteloos het voordeel van de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de Schatkist en van het Fonds voor Overlevingspensioenen voor de jaren doorgebracht in de Dienst van het Sequester; het past dus dat de Staat in het bezit komt van wat gestort werd voor de vorming van de wettelijke en buitenwettelijke pensioenen.

Wellicht mag men ervan denken dat de Staat door een gebaar van edelmoedigheid de belanghebbenden het voordeel laat van de rente, verworven door persoonlijke extra-legale bijdragen.

2. De bijdrage waarin het pensioenreglement van de Dienst voorziet, beliep 5 % voor de ambtenaar en 13,25 % voor de Dienst, hetzij gezamenlijk 18,25 % van de wedden. De sociale zekerheid ontving 10,25 % van de wedden, beneden de reglementaire maximumgrens; het saldo werd afgedragen aan een verzekeringsmaatschappij tot vestiging van een buitenwettelijk pensioen.

Voorbeeld :

Wedde : 200 000 frank.

Persoonlijke bijdrage : 5 % op 200 000 frank, waarop 4,25 % op 96 000 frank aan de maatschappelijke zekerheid.

Bijdrage van de werkgever : 13,25 % op 200 000 frank, waarop 6 % op 96 000 frank aan de maatschappelijke zekerheid.

Kortom, op een wedde van 200 000 frank stortte de bijdrageplichtige 5 %, hetzij 10 000 frank, waarvan 4 080 frank voor de sociale zekerheid en 5 920 frank voor de groepsverzekering bestemd waren.

Een Rijksambtenaar diende, in dezelfde omstandigheden, aan de Kas voor Weduwen en Wezen, 6 % op 200 000 frank, hetzij 12 000 frank, te storten.

Hoewel de ambtenaar van het Sequester minder gestort heeft dan een Rijksambtenaar : 10 000 frank in plaats van 12 000 frank, kent het wetsontwerp hem dezelfde rechten toe en laat het hem bovendien de voordelen genieten die voortvloeien uit zijn persoonlijke bijdragen tot de groepsverzekering (5 920 frank 's jaars).

Dienvolgens bekomt de ambtenaar van de Dienst van het Sequester dezelfde rechten als zijn collega van de Staatsdiensten mits slechts 4 080 frank te hebben gestort in plaats van 12 000 frank.

In het geval van een ambtenaar wiens wedde minder bedroeg dan de maximumgrens voor de sociale zekerheid, kreeg de groepsverzekering : 18,25 — 10,25, hetzij 8 % van de wedde.

Het voordeel dat die ambtenaar bij dit ontwerp heeft is dan iets minder groot, hoewel het nochtans een werkelijk voordeel is. Hij verkrijgt inderdaad dezelfde rechten als het Rijkspersoneel, hoewel hij slechts een persoonlijke bijdrage van 4,25 % in plaats van 6 % van zijn wedde betaald heeft.

3. Het door het wetsontwerp bedoelde stelsel is ten andere hetzelfde als de regeling ingevoerd door de wet van 28 april 1958 inzake het pensioen van het personeel van bepaalde organismen van openbaar nut.

La mission de l'Office étant une mission de liquidation, la durée de son existence était forcément limitée dans le temps.

Ne pouvant dès lors assurer la stabilité d'emploi à son personnel temporaire, l'Office avait fait l'effort de verser, indépendamment des cotisations de sécurité sociale, une contribution importante pour la constitution d'une pension extra-légale. Cette contribution à charge du Trésor public s'élevait à 13,25 % des traitements.

Le présent projet accorde gratuitement aux agents le bénéfice des pensions de retraite et de survie à charge du Trésor public et du Fonds des pensions de survie pour les années passées à l'Office des Séquestres; il est donc équitable que l'Etat récupère ce qui a été versé pour la constitution des pensions légales et extra-légales.

Il n'est pas interdit de penser que c'est par un geste de générosité que l'Etat laisse aux intéressés le bénéfice de la rente acquise par les cotisations personnelles extra-légales.

2. Les cotisations prévues par le règlement de pension de l'Office s'élevaient à 5 % pour l'agent et 13,25 % pour l'Office, soit au total 18,25 % des traitements. La sécurité sociale recevait 10,25 % des traitements dans la limite du plafond réglementaire; le solde était versé à une compagnie d'assurances pour la constitution d'une pension extra-légale.

Exemple :

Traitement : 200 000 francs.

Cotisation personnelle : 5 % sur 200 000 francs, dont 4,25 % sur 96 000 francs à la sécurité sociale.

Cotisation patronale : 13,25 % sur 200 000 francs, dont 6 % sur 96 000 francs à la sécurité sociale.

En résumé, sur un traitement de 200 000 francs l'assureur versait 5 % soit 10 000 francs dont 4 080 francs allaient à la sécurité sociale et 5 920 francs à l'assurance groupe.

L'agent de l'Etat, placé dans la même situation, aurait dû verser à la Caisse des veuves et orphelins, 6 % de 200 000 francs soit 12 000 francs.

Bien que l'agent des Séquestres ait versé moins qu'un agent de l'Etat : 10 000 francs au lieu de 12 000 francs, le projet de loi lui reconnaît les mêmes droits et, en outre, le laisse profiter du fruit de ses cotisations personnelles à l'assurance-groupe (5 920 francs par an).

Par conséquent, l'agent de l'Office des Séquestres obtient les mêmes droits que son collègue de l'Etat tout en n'ayant versé que 4 080 francs au lieu de 12 000 francs.

Dans le cas d'un agent dont le traitement était inférieur au plafond de la sécurité sociale, l'assurance-groupe recevait : 18,25 — 10,25 soit 8 % du traitement.

Le bénéfice que cet agent retire du projet est alors un peu moins élevé, tout en étant cependant réel. En effet, il obtient les mêmes droits que l'agent de l'Etat en n'ayant payé qu'une cotisation personnelle de 4,25 % sur son traitement au lieu de 6 %.

3. Le système prévu par le projet de loi est d'ailleurs le même que celui instauré par la loi du 28 avril 1958 qui règle la pension du personnel de certains organismes publics et d'intérêt public.

In het ontwerp treft men dus geen nieuw beginsel aan; het is een trouwe navolging van de maatregelen die de Wetgevende Kamers met volle kennis van zaken en met een grote meerderheid aangenomen hebben in 1958.

*
**

In zijn repliek heeft de auteur van het amendement gemeend bepaalde door de Minister aangevoerde argumenten te moeten weerleggen.

Bij het vergelijken van de afhoudingen die in het verleden zijn toegepast op een lid van het Rijkspersoneel en op een personeelslid van de Dienst, die beiden thans 200 000 frank verdienen, verliest de Minister volgens hem een essentieel punt uit het oog, dat niet mag onderschat worden bij de berekening van het pensioenbedrag. Hij schijnt te vergeten dat het pensioen van de Rijksambtenaar berekend zal worden in functie van het veronderstelde loon (trouwens vermeerderd met de normale tweejaarlijkse verhogingen), terwijl voor het pensioen van de ambtenaar van de Dienst van het Sequester een wedde die merkkelijk lager ligt tot basis zal dienen (art. 16 van het besluit van 29 maart 1962). Die wedde zal met de nieuwe regeling nooit het veronderstelde getal van 200 000 frank bereiken, zelfs niet wanneer de ambtenaar ingevolge zijn anciënniteit de maximumwedde heeft bereikt.

De aangehaalde vergelijking schijnt dus niet van beslissende aard te zijn, vermits de toestanden die vergeleken worden in de toekomst verschillend zijn, en nadelig voor de ambtenaar van het Sequester.

Wat blijkbaar vergeleken moet worden is de toestand inzake pensioen, waarin de Dienst voorzien had voor zijn personeelsleden (en waarop zij wel een verworven recht schijnen te bezitten) en die welke voor hen zal gelden onder de Staatspensioenregeling.

Welnu, uit de gedane berekeningen, gesteund op de becijferde werkelijke toestand van een ambtenaar (zie verder), blijkt dat de pensioenregeling van de Staat, zoals het door dit ontwerp (hetwelk noodzakelijkerwijze gekoppeld moet worden aan het besluit van 29 maart 1962) is bedoeld, voor de betrokkenen minder gunstig uitvalt dan het stelsel waarin door de Dienst is voorzien (wettelijk pensioen + verzekering). Dit schijnt in strijd te zijn met de verbintenissen die dit organisme heeft aangegaan ten gunste van zijn personeel (zie art. 15 van het Reglement van de door de Dienst opgerichte Pensioenkas).

Is men er tenslotte wel zeker van dat de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere instellingen van openbaar nut en het onderhavige ontwerp, betreffende het personeel van de Dienst van het Sequester, de gevallen zullen moeten regelen van personeelsleden die zich in identiek dezelfde omstandigheden bevinden? Zo de eerstvernoemden door de Staat overgenomen zijn zonder dat hun wedden een belangrijke vermindering ondergaan, zoals dat voor de laatsten het geval zal zijn, zodat hun pensioen zal berekend worden op grond van een basis die hoger ligt, dan lijkt het niet billijk zowel op de enen als op de anderen een pensioenstelsel toe te passen dat uit eenzelfde reglementering voortvloeit.

Om te bewijzen dat de pensioenregeling van de Staat minder gunstig is dan de pensioenregeling waarin de Dienst voorzag, heeft de indiener van het amendement het bedrag berekend van het pensioen van een ambtenaar van een middelmatige graad die in 1946 bij de Dienst van het Sequester in dienst is getreden en die thans de functie van adjunct-bundelhouder waarneemt.

Le principe du projet n'est donc pas nouveau; il est calqué sur des mesures que les Chambres législatives ont adoptées en pleine connaissance de cause et à une large majorité en 1958.

*
**

Dans sa réplique, l'auteur de l'amendement a estimé devoir réfuter certains arguments invoqués par le Ministre.

Selon lui, en comparant les situations, en matière de retenues effectuées dans le passé, d'un agent de l'Etat et d'un agent de l'Office, qui gagnent tous deux actuellement 200 000 francs, le Ministre perd de vue un élément essentiel non négligeable pour le calcul du montant de la pension. Il semble oublier que l'agent de l'Etat verra sa pension calculée en fonction du traitement supposé (et d'ailleurs majoré par le jeu des augmentations biennales normales), tandis que la pension de l'agent de l'Office des Séquestres sera basée sur un traitement sensiblement inférieur (art. 16 de l'arrêté du 29 mars 1962), traitement qui n'atteindra jamais plus, dans le nouveau régime, le chiffre supposé de 200 000 francs, même lorsque l'ancienneté de l'agent l'amènera à son maximum.

La comparaison invoquée ne paraît dès lors pas déterminante, puisque les situations comparées se présentent différemment quant à l'avenir, et en défaveur de l'agent du Séquestre.

Ce qu'il importe, semble-t-il, essentiellement de comparer, c'est la situation, au point de vue de la pension, que l'Office avait prévue pour ses agents (et à laquelle il semble bien que ceux-ci aient un droit acquis) et celle qui sera la leur sous le régime de pension-Etat.

Or, il résulte de calculs effectués ci-après et basés sur la situation chiffrée réelle d'un agent, que le régime de pension-Etat, tel que le prévoit le présent projet (lequel doit nécessairement être combiné avec l'arrêté du 29 mars 1962), est moins favorable pour les intéressés que celui prévu par l'Office (pension légale + assurance), ce qui paraît aller à l'encontre des engagements pris par cet organisme en faveur de son personnel (voir art. 15 du Règlement de la Caisse de pensions créée par l'Office).

Enfin, est-il bien certain que la loi du 28 avril 1958 relative à la pension du personnel de certains organismes d'intérêt public, et l'actuel projet concernant le personnel de l'Office des Séquestres, sont appelés à régler le cas d'agents se trouvant dans des conditions identiques? Si les premiers ont été repris par l'Etat sans subir, comme ce sera le cas pour les seconds, une importante diminution de leurs traitements, en sorte que leur pension sera calculée sur une base plus élevée, il ne paraît pas équitable d'appliquer aux uns et aux autres un régime de pension découlant d'une même réglementation.

Pour prouver que le régime de pension-Etat est moins favorable que celui prévu par l'Office, l'auteur de l'amendement a calculé le montant de la pension d'un agent de grade moyen entré à l'Office des Séquestres en octobre 1946 et occupant actuellement la fonction d'attributaire de dossiers adjoint.

Jaartal	Getrokken bruto-bezoldigingen	Heffingen R.V.Z.I.	Wettelijk pensioen
1946	14 094	990	360
1947	73 530	3 960	1 440
1948	86 265	3 960	1 440
1949	101 185	3 960	1 440
1950	101 185	3 960	1 440
1951	110 243	4 510	1 680
1952	115 762	4 800	1 800
1953	115 762	4 800	1 800
1954	120 050	4 800	1 800
1955	120 050	4 800	1 800
1956	136 732	4 800	1 800
1957	142 200	5 901	2 172
1958	150 736	6 780	2 544
1959	151 537	6 780	2 544
1960	156 504	7 608	2 988
1961	160 260	7 884	3 024
1962	185 091	7 980	3 060
1963	181 978	8 076	3 096
	2 223 164	96 349	36 228

Er dient volgens de indiener te worden opgemerkt dat het wettelijk pensioen (thans 4,25 % op 8 600 frank) begrepen is in de inhoudingen voor de R.V.Z.I., terwijl het verschil (96 349 — 36 228) zegge 60 121 frank, verdeeld is tussen de ziekte-, invaliditeits- en werkloosheidskassen. Afgezien van hun bijdragen bestemd voor de ziekteverzekering, zijnde slechts een mutualiteitsverzekering, is de ambtenaar van het Sequester ertoe verplicht geweest de werkloosheidskas te spijzen, terwijl de Rijksambtenaar hiervan vrijgesteld is.

Uit wat voorafgaat leidt de indiener af dat voornoemde ambtenaar aan de Staat, die hem opnieuw in dienst neemt met aanrekening van de jaren dienst gepresteerd in de Dienst van het Sequester, de bijdrage van 6 % voor de Kas van Weduwen en Wezen zou verschuldigd zijn, hetzij

$$6 \% \times 2\,223\,164 = 133\,390 \text{ frank.}$$

Mocht het wetsontwerp goedgekeurd worden in zijn huidige vorm, dan zou de Staat, in plaats van dit bedrag van 133 390 frank, het volgende terugwinnen :

1° de bijdragen van de ambtenaar voor het wettelijk pensioen	F	36 228
2° de afkoopwaarde van het werkgeverscontract voor groepsverzekering (op 31 december 1963)		210 271
Totaal	F	246 499

Het ware billijk dat de betrokken ambtenaar het voordeel van het verschil (246 499 — 133 390) = 113 109 frank zou behouden.

Deze ambtenaar ontvangt thans een niet geherwaardeerde maandelijks bruto-wedde van 15 504 frank (geherwaardeerd = 16 450 frank). Bij toepassing van artikel 16 van het besluit van 29 maart 1962 zal dezelfde ambtenaar, na de overname door de Staat, een geherwaardeerde wedde bekomen van de schaal: 102 000 — 171 000 frank (maximum) (hetzij thans 12 337 frank per maand en 14 250 frank per maand over ongeveer 12 jaar).

De Dienst van het Sequester heeft een verzekeringscontract willen sluiten voor haar bedienden om hun op 65-jarige leeftijd een behoorlijk pensioen te laten genieten in functie

Année	Traitements bruts perçus	Retenues O.N.S.S.	Pension légale
1946	14 094	990	360
1947	73 530	3 960	1 440
1948	86 265	3 960	1 440
1949	101 185	3 960	1 440
1950	101 185	3 960	1 440
1951	110 243	4 510	1 680
1952	115 762	4 800	1 800
1953	115 762	4 800	1 800
1954	120 050	4 800	1 800
1955	120 050	4 800	1 800
1956	136 732	4 800	1 800
1957	142 200	5 901	2 172
1958	150 736	6 780	2 544
1959	151 537	6 780	2 544
1960	156 504	7 608	2 988
1961	160 260	7 884	3 024
1962	185 091	7 980	3 060
1963	181 978	8 076	3 096
	2 223 164	96 349	36 228

Selon l'auteur il y a lieu de noter que la pension légale (actuellement 4,25 % sur 8 600 francs) est comprise dans les retenues O.N.S.S., la différence (96 349 — 36 228) soit 60 121 francs étant répartie entre les caisses maladie invalidité et chômage. Indépendamment des cotisations destinées à la maladie invalidité, qui n'est autre qu'une assurance de mutuelliste, l'agent du Séquestre a été dans l'obligation d'alimenter la caisse de chômage alors que l'agent de l'Etat en est dispensé.

De ce qui précède l'auteur déduit que l'agent susvisé serait donc redevable envers l'Etat, qui le reprend à son service, avec validation des années prestées à l'Office des Séquestres, de la cotisation de 6 % en faveur de la Caisse des Veuves et Orphelins, soit

$$6 \% \times 2\,223\,164 = 133\,390 \text{ francs.}$$

Si le projet de loi était voté dans sa forme actuelle, au lieu du montant de 133 390 francs, l'Etat récupérerait :

1° les cotisations de l'agent à la pension légale	F	36 228
2° la valeur de rachat du contrat patronal d'assurance-groupe (au 31 décembre 1963).		210 271
Total	F	246 499

Il serait équitable que l'agent en cause conserve le bénéfice de la différence (246 499 — 133 390) = 113 109 francs.

Cet agent perçoit actuellement un salaire mensuel brut non revalorisé de 15 504 francs (revalorisé = 16 450 francs). En application de l'article 16 de l'arrêté du 29 mars 1962, le même agent obtiendra, après reprise par l'Etat, un salaire revalorisé de l'échelle 102 000 — 171 000 francs (maximum) (soit 12 337 francs par mois actuellement et 14 250 francs par mois dans environ 12 ans).

L'Office des Séquestres a voulu souscrire un contrat d'assurance envers ses employés pour les faire bénéficier d'une pension décente à l'âge de 65 ans, en fonction des

van de lonen die hun uitbetaald werden. In dezelfde waarborgen van zekerheid werd voorzien voor hun echtgenote, ingeval het personeelslid mocht overlijden vóór de leeftijd van 65 jaar.

Indien geen gelijkwaardige voordelen werden toegekend door de Staat, als opvolger van de Dienst van het Sequester, wat graad en wedde betreft, zou het saldo van het verzekeringscontract van de werkgever (113 109 frank) aan de aangeslotene moeten toekomen als gedeeltelijke compensatie.

Artikel 15 van het verzekeringsreglement bepaalt inderdaad dat, in geval van liquidatie van de Dienst, de aangeslotenen het volledige genot van dit reglement zullen hebben indien de verbintenissen van dit reglement (tegenover de ambtenaar of desgevallend tegenover zijn weduwe) niet door een andere dienst werden overgenomen.

Dat de betrokkenen worden benadeeld blijkt eveneens als men het pensioen op 65-jarige leeftijd berekent.

A. — In de onderstelling dat de loopbaan volledig onder de regeling van de arbeidsovereenkomst voor bedienden valt, geeft de berekening van het pensioen volgend resultaat voor een ambtenaar geboren in 1914, gepensioneerd in 1979 en in dienst getreden bij de Dienst van het Sequester in 1946 :

a) vroegere regeling (1934 tot 1956)	
= 22/45 van 48 000 = F	23 452
b) nieuwe regeling (1957 tot 1979) = 23/45;	
de wet van 1956 op het bediendenpensioen	
bepaalt thans als maximumgrens voor de lonen	
8 600 frank (per maand) om geleidelijk tot	
10 000 frank (per maand) en tot de maximum-	
wedde te komen. Zonder overdrijving mag	
van 1957 tot 1979 als gemiddelde maand-	
wedde een bedrag van 10 000 frank worden	
aangenomen, dit betekent : $10\,000 \times 12 \times 23/45$	
= 61 318, waarvan 75 % gelijk is aan	46 000
per jaar op 65-jarige leeftijd F	69 452
per maand op 65-jarige leeftijd F	5 787
+ genot van de door het verzekeringscontract op te leveren	
rente (extralegaal pensioen).	

B. — In de onderstelling dat er een gemengde loopbaan is met aanrekening voor de Staat van de bij de Dienst van het Sequester gepresteerde diensten :

a) particuliere sector van 1934 tot 1946	
$48\,000 \times 12$	
$(12/45) = \frac{\quad}{45} = \dots\dots\dots$ F	12 792
b) Staat (33/45) : 75 % van de gemiddelde	
wedde der laatste 5 jaren (maximum-	
wedde als bepaald bij artikel 16 van het	
koninklijk besluit van 29 maart 1962),	
$171\,000 \times 75$	
$\frac{\quad}{100} = 128\,250$; 33/45 daarvan =	94 050
per jaar F	106 842
per maand F	8 903

**

Het verschil tussen beide pensioenregelingen bedraagt dus 8 903 frank — 5 787 frank = 3 116 frank per maand (37 392 frank per jaar).

salaires qui leur ont été payés. Les mêmes garanties de sécurité ont été prises à l'égard de leur épouse en cas de décès de l'agent avant 65 ans.

A défaut d'avantages équivalents de grade et de traitement accordés par l'Etat, successeur de l'Office des Séquestres, le solde du contrat patronal d'assurance (113 109 francs) devrait revenir à l'affilié à titre de compensation partielle.

L'article 15 du règlement d'assurance dit, en effet, qu'en cas de liquidation de l'Office, si les engagements (envers l'agent ou envers sa veuve, le cas échéant) ne sont pas repris par un autre office, le bénéfice entier du contrat deviendrait la propriété des affiliés.

Le désavantage que subissent les intéressés est également prouvé quand on fait le calcul du montant de la pension à l'âge de 65 ans.

A. — En supposant une carrière complète sous le régime du contrat d'emploi, ce calcul s'établirait de la manière suivante pour un agent né en 1914, pensionné en 1979 et entré à l'Office des Séquestres en 1946 :

a) ancien système (1934 à 1956) = 22/45	
de 48 000 = F	23 452
b) nouveau système (1957 à 1979) = 23/45;	
la loi de 1956 sur la pension des employés	
prévoit actuellement un plafonnement des	
salaires à 8 600 francs (par mois), pour arri-	
ver progressivement à 10 000 francs (par	
mois) et au maximum du traitement. Sans	
exagération, on peut prendre comme moyen-	
ne de traitement mensuel, une somme de	
10 000 francs depuis 1957 jusqu'en 1979, soit :	
$10\,000 \times 12 \times 23/45 = 61\,318$ dont 75 % =	46 000
par an à 65 ans F	69 452
par mois à 65 ans F	5 787
+ bénéfice de la rente à provenir du contrat d'assurance	
(pension extra-légale).	

B. — En supposant une carrière mixte avec validation pour l'Etat des services prestés à l'Office des Séquestres :

a) secteur privé de 1934 à 1946 (12/45)	
$48\,000 \times 12$	
$= \frac{\quad}{45} = \dots\dots\dots$ F	12 792
b) Etat (33/45) : 75 % de la moyenne des	
traitements des 5 dernières années (maximum	
du traitement fixé par l'article 16 de	
l'arrêté royal du 29 mars 1962),	
$171\,000 \times 75$	
$\frac{\quad}{100} = 128\,250$ dont 33/45 =	94 050
par an F	106 842
par mois F	8 903

**

La différence entre les deux systèmes de pension est donc de 8 903 francs — 5 787 francs = 3 116 francs par mois (37 392 francs par an).

Tot staving van zijn stelling deelde de indiener van het amendement aan de Commissie tevens de volgende twee tabellen mede :

Kapitalisatie van de afkoopwaarde, per 31 december 1963, van de groepsverzekering (door werkgever gesloten contract).

Afkoopwaarde per 31 december 1963 = 95 % van 221 338 frank : 210 271 frank.

Bij plaatsing tegen 5 % samengestelde interest tot 65-jarige leeftijd (er blijven nog 15 ½ jaar te lopen) zou dat bedrag volgend kapitaal opleveren (vaststaande waarde van 1 frank tegen 5 % samengestelde interest na 15 jaar = 2,078 frank) :

Na 15 jaar : $210\,271 \times 2,078 = \dots \dots \dots$ F 436 943
+ interest voor ½ jaar 10 923

In 1979 (na 15 ½ jaar) F 447 866

Heffing op het kapitaal voor het vormen van de aanvulling van het wettelijk pensioen (verschil tussen Staatspensioen en pensioen van de particuliere sector).

	447 866	
½ dienstjaar in 1979.	— 18 696	66 ^e jaar
	429 170	
interest ½ jaar	+ 10 729	
	439 899	per 31 december 1979
	— 37 392	67 ^e jaar
	402 507	
	+ 20 125	
	422 632	
	— 37 392	68 ^e jaar
	385 240	
	+ 19 262	
	404 502	
	— 37 392	69 ^e jaar
	367 110	
	+ 18 356	
	385 466	
	— 37 392	70 ^e jaar
	348 074	
	+ 17 404	
	365 478	
	— 37 392	71 ^e jaar
	328 086	
	+ 16 404	
	344 490	
	— 37 392	72 ^e jaar
	307 098	
	+ 15 355	
	322 453	
	— 37 392	73 ^e jaar
	285 061	

A l'appui de sa thèse, l'auteur de l'amendement a également communiqué à la Commission les deux tableaux suivants :

Capitalisation de la valeur de rachat au 31 décembre 1963 de l'assurance-groupe (contrat patronal).

Valeur rachat au 31 décembre 1963 = 95 % de 221 338 francs : 210 271 francs.

Cette somme placée à intérêt composé à 5 % jusqu'à l'âge de 65 ans (15 ½ ans restant à courir) deviendrait (valeur acquise de 1 franc à 5 % d'intérêt composé, après 15 ans = 2,078 francs) :

Après 15 ans : $210\,271 \times 2,078 = \dots \dots \dots$ F 436 943
+ intérêt de ½ année 10 923

En 1979 (après 15 ½ ans) F 447 866

Prélèvement sur capital pour constituer le complément à la pension légale (différence entre pension Etat et pension du secteur privé).

	447 866	
½ exercice en 1979 ...	— 18 696	66 ^e année
	429 170	
intérêt ½ année	+ 10 729	
	439 899	au 31 décembre 1979
	— 37 392	67 ^e année
	402 507	
	+ 20 125	
	422 632	
	— 37 392	68 ^e année
	385 240	
	+ 19 262	
	404 502	
	— 37 392	69 ^e année
	367 110	
	+ 18 356	
	385 466	
	— 37 392	70 ^e année
	348 074	
	+ 17 404	
	365 478	
	— 37 392	71 ^e année
	328 086	
	+ 16 404	
	344 490	
	— 37 392	72 ^e année
	307 098	
	+ 15 355	
	322 453	
	— 37 392	73 ^e année
	285 061	

+ 14 253	
299 314	
— 37 392	74 ^e jaar
261 922	
+ 13 096	
275 018	
— 37 392	75 ^e jaar
237 626	
+ 11 881	
249 507	
— 37 392	76 ^e jaar
212 115	
+ 10 606	
222 721	
— 37 392	77 ^e jaar
185 329	
+ 9 266	
194 595	
— 37 392	78 ^e jaar
157 203	
+ 7 860	
165 063	
— 37 392	79 ^e jaar
127 671	
+ 6 384	
134 055	
— 37 392	80 ^e jaar
96 660	
+ 4 833	
101 496	
— 37 392	81 ^e jaar
64 104	
+ 3 205	
67 309	
— 37 392	82 ^e jaar
29 917	
+ 1 496	
31 413	
— 31 413	83 ^e jaar
0	

+ 14 253	
299 314	
— 37 392	74 ^e année
261 922	
+ 13 096	
275 018	
— 37 392	75 ^e année
237 626	
+ 11 881	
249 507	
— 37 392	76 ^e année
212 115	
+ 10 606	
222 721	
— 37 392	77 ^e année
185 329	
+ 9 266	
194 595	
— 37 392	78 ^e année
157 203	
+ 7 860	
165 063	
— 37 392	79 ^e année
127 671	
+ 6 384	
134 055	
— 37 392	80 ^e année
96 660	
+ 4 833	
101 496	
— 37 392	81 ^e année
64 104	
+ 3 205	
67 309	
— 37 392	82 ^e année
29 917	
+ 1 496	
31 413	
— 31 413	83 ^e année
0	

Uit deze tabel blijkt dat het personeelslid pas op zijn 84e jaar voordeel heeft bij het Staatspensioen.

**

De redenering die door de auteurs van het amendement werd gehouden, lokte vanwege de Minister volgende opmerkingen uit:

Il résulte de ce tableau que l'agent ne trouve un avantage dans la pension Etat qu'à partir de la 84e année.

**

L'argumentation des auteurs de l'amendement a amené le Ministre à émettre les considérations suivantes:

I. — *Regularisatie van de personeelsleden.*

De auteur van het amendement wijst op het geval van een personeelslid dat zijn regularisatie niet kan verkrijgen in een lagere graad dan die welke tijdelijk door hem in de Dienst van het Sequester is waargenomen.

De Minister betoogt bij wijze van vergelijking dat de wetten van 1953 en 1955 de regularisatie mogelijk hebben gemaakt van duizenden tijdelijken die, ten behoeve van de ministeries, rechtstreeks door de Staat werden aangeworven; daarbij was het de regel dat vaste benoemingen slechts mochten plaatshebben in de aanvangsgraad van de categorie waarop het diploma van ieder belanghebbende recht gaf.

Het personeelslid dat de indiener van het amendement op het oog heeft, had de graad van « adjunct-bundelhouder ». Hij kan worden geregulariseerd in de aanvangsgraad van zijn categorie, d.w.z. als opsteller.

Het koninklijk besluit van 29 maart 1962 verleent hem echter een tweevoudig voordeel: het kent hem de wedde van onderbureaucheef toe en bovendien een interimvergoeding zolang hij dezelfde functies in de Dienst van het Sequester zal blijven uitoefenen, dat thans deel uitmaakt van het Bestuur der Registratie.

II. — *Vergelijking van de inhoudingen.*

Het is niet mogelijk een vergelijking te maken tussen enerzijds het totaal van de inhoudingen tegen 6 % ten voordele van de Kas van Weduwen en Wezen — met uitsluiting van de kapitalisatieberekening (samengestelde interest) — en anderzijds de in het werkgeverscontract vervatte afkoopwaarde (die is berekend op grond van een kapitalisatie van de stortingen die de verzekeringsmaatschappij heeft ontvangen).

De extralegale bijdragen die de Staat stort om een belangrijk deel van het rustpensioen en het overlevingspensioen te vormen, kunnen niet worden vergeleken met de persoonlijke afhoudingen die op de wedde van een vast benoemd personeelslid, uitsluitend voor de financiering van het overlevingspensioen, zijn verricht.

In het door de indiener van het amendement voorgestelde voorbeeld staat het personeelslid van de Dienst van het Sequester aan de Staat een totaal aantal persoonlijke bijdragen ten belope van 36 228 frank af, en in ruil voor die som verkrijgt hij dezelfde rechten als de vaste personeelsleden die 133 390 frank hebben moeten laten vallen. Het door het genoemde personeelslid verkregen voordeel is dus bijna 100 000 frank groot.

Artikel 15 van het verzekeringsreglement liet aan het personeelslid het gehele voordeel van het contract, indien de tegenover hem aangegane verbintenissen niet door een andere overheidsdienst overgenomen werden.

Nu neemt de Staat de last van de rust- en overlevingspensioenen over. Hij mag zich derhalve niet tevreden stellen met een gewone overdracht tot dekking van het overlevingspensioen, zonder als compensatie iets te ontvangen voor de last die hij wegens het rustpensioen moet dragen.

III. — *Vergelijkende tabel van het sociale pensioen en van het Rijkspensioen.*

De door de indiener van het amendement verstrekte vergelijkingen maken geen gewag van een aantal factoren die in aanmerking moeten worden genomen: in het gegeven voorbeeld houdt men rekening met het cijfer 171 000 frank, zijnde de maximumwedde verbonden aan de graad van onderbureaucheef in 1979. Nochtans zal dit cijfer vermoedelijk over vijftien jaar verhoogd zijn; die verhoging kan thans onmogelijk in cijfers uitgedrukt worden, maar waarschijnlijk zal ze aanzienlijk zijn.

I. — *Régularisation des agents.*

L'auteur de l'amendement signale le cas d'un agent qui ne peut obtenir sa régularisation que dans un grade inférieur à celui qu'il détenait à titre temporaire à l'Office des Séquestres.

Le Ministre rappelle à titre de comparaison, que les lois de 1953 et 1955 ayant autorisé la régularisation de milliers de temporaires engagés directement par l'Etat, pour le service des ministères, ont prévu que les nominations à titre définitif ne pourraient se faire qu'au grade de début de la catégorie à laquelle donnait accès le diplôme détenu par chaque intéressé.

L'agent visé par l'auteur de l'amendement avait le grade d'« attributaire de dossiers adjoint ». Il peut être régularisé au grade de début de sa catégorie, c'est-à-dire en qualité de rédacteur.

L'arrêté royal du 29 mars 1962 lui donne toutefois un double avantage: il l'assure du traitement de sous-chef de bureau et lui garantit en outre une allocation d'interim aussi longtemps qu'il continuera à exercer les mêmes fonctions à l'Office des Séquestres, actuellement intégré dans l'Administration de l'Enregistrement.

II. — *Comparaison des retenues.*

On ne peut comparer, d'une part, le total des retenues au taux de 6 % en faveur de la Caisse des veuves et orphelins, en excluant le calcul de la capitalisation (intérêts composés), et, d'autre part, la valeur de rachat du contrat patronal, qui, elle, a été calculée sur base d'une capitalisation des versements reçus par la compagnie d'assurances.

Les cotisations extra-légales versées par l'Etat pour assurer une fraction importante de la pension de retraite et de la pension de survie ne peuvent être comparées avec les seules retenues personnelles qu'un agent définitif aurait subies pour le financement de la seule pension de survie.

Dans l'exemple proposé par l'auteur de l'amendement, l'agent de l'Office des Séquestres abandonne à l'Etat un total de cotisations personnelles d'un montant de 36 228 francs et, en contrepartie de cette somme, il obtient des droits équivalents à ceux qui ont coûté 133 390 francs à l'agent définitif. Le bénéfice retiré par l'agent cité atteint donc près de 100 000 francs.

L'article 15 du règlement d'assurance laissait à l'agent le bénéfice entier du contrat, si les engagements pris envers lui n'étaient pas repris par une autre autorité.

Or, l'Etat reprend la charge des pensions de retraite et de survie. Il ne peut donc se contenter d'un simple transfert couvrant la pension de survie sans rien recevoir en compensation de la charge de la pension de retraite qu'il doit supporter.

III. — *Tableau comparé de la pension sociale et de la pension Etat.*

Les comparaisons fournies par l'auteur de l'amendement font abstraction d'une série de facteurs qui doivent être pris en considération: dans l'exemple cité, on retient le chiffre de 171 000 francs comme constituant le traitement maximum du grade de sous-chef de bureau en 1979. Il apparaît néanmoins que ce chiffre subira d'ici quinze ans, des majorations qu'il est impossible actuellement de chiffrer mais qui seront probablement substantielles.

De medegedeelde tabel laat periodieke péréquations die de gepensioneerden ten gevolge van algemene herzieningen van de wedde genieten, buiten beschouwing. Het extralegale pensioen dat wordt berekend op het ogenblik van de pensionering geeft later geen recht op een verhoging van dezelfde aard.

Ten slotte schommelt het door de Schatkist of door het Fonds voor Overlevingspensioenen gestorte pensioen volgens het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen.

Tot besluit stelt de Minister, adjunct voor Financiën, aan de Commissie de verwerping voor van het voorgestelde amendement.

*
**

Het amendement wordt verworpen met 8 tegen 4 stemmen en 1 onthouding.

De artikelen en het ontwerp in zijn geheel worden met 12 stemmen en 1 onthouding aangenomen.

Het verslag werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
J. POSSON.

De Voorzitter,
J. MERLOT.

Le tableau communiqué fait abstraction des péréquations périodiques dont bénéficient les pensionnés, en fonction des révisions générales des rémunérations. La pension extralégale calculée au moment de la mise à la retraite ne fera l'objet ultérieurement d'aucune majoration du même genre.

Enfin, la pension versée par le Trésor public ou par le Fonds des pensions de survie varie en fonction de l'indice des prix de détail.

En conclusion, le Ministre, adjoint aux Finances, propose à la Commission de repousser l'amendement proposé.

*
**

Mis aux voix, l'amendement a été repoussé par 8 voix contre 4 et 1 abstention.

Les articles et l'ensemble du projet ont été adoptés par 12 voix et 1 abstention.

Le rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. POSSON.

Le Président,
J. MERLOT.